

og der kunde jeg nok være villig til at stemme for, at en Husbond, der begaar et saadant Skridt, skulde idømmes en klæffelig Bøde. Paa den anden Side har Lyndet naturligvis ogsaa Feil; men hvis den Tanke skulde realiseres, maatte jo Lyndeloven blive Gjenstand for en indgaaende Reform, som under de nuværende Forhold vistnok meget vanskelig vil kunne lade sig gennemføre, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at, hvis dette Lovforslag kunde opnaa det, som det havde til Hensigt, skal jeg ikke staa hindrende i Veien, forudsat at det, jeg har paapeget, kunde finde et villigt Dre ved senere Behandlinger.

Ranfer: Jeg vil gjerne med det ærede Medlem, som nu havde Ordet, hørde den samlede Kommunalbestyrelse som en mere passende og hensigtsmæssig Myndighed ligeoverfor Magistraten, men jeg tror ikke, at den Bestemmelse, han omtalte i Loven, giver Anledning til at stille Fordringer i den Henseende. Det er vanskeligt under de Forhold, som ere tilstede i en saadan stor Stad som Kjøbenhavn, at overdrage denne Art Ansættelser til den samlede Kommunalbestyrelse, og Praxis har ogsaa vist det, thi en Mængde Bestillingsmænd, der nærmest maa stilles i Klasse med dem, der her er Tale om, Distriktsforstandere, Distriktslæger, Rodemestre o. s. v., ansættes alle af Magistraten og ikke af den samlede Kommunalbestyrelse. Jeg tror derfor, at rent praktiske Hensyn, om ikke andre, ville tale imod en saadan Forandring som den, der i saa Henseende paataldtes af det ærede Medlem.

Jusfittsministeren (Mellermann): Jeg skal tillade mig at bemærke angaaende det Punkt, som her er fremdraget, at der for det Første er den nærliggende Grund til, at man har foreslaaet, at disse Fæstemandsbevillinger udstedes af Magistraten, at dette jo for Tiden er saaledes. Det er for Tiden Magistraten, som giver Bevilling til at være Fæstemand her i Staden. Dernæst er der jo ogsaa, som den ærede sidste Taler fremhævede, den anden Omstændighed at tage i Betragtning, at den samlede Kommunalbestyrelse heri Kjøbenhavn er en meget stor og meget talrig Autoritet, idet den jo tillige indbefatter Borgerrepræsentationen, som er nogle og tredive Medlemmer foruden Magistraten, saaledes at det neppe vil være hensigtsmæssigt, at saadanne Ting som Meddelelse af Fæstemandsbevillinger skulle foregaa gennem eller ved en saa talrig Forsamling. Borgerrepræsentationen her er jo en saa talrig Forsamling, at den næsten

snarest maa sammenlignes med Landsstinget eller en saadan lignende stor Forsamling. Derfor er det, at det synes naturligt at lægge dette i Hænderne paa Magistraten. Det maa jo nemlig vel erindres, at Magistraten heri Kjøbenhavn er til Forsjæl fra Magistraterne udenfor Kjøbenhavn ingen Statsautoritet, men en rent kommunal Autoritet, og disse underordnede Bestillingsmænd, som den ærede Taler mente kendte disse Forhold med Fæstemænd og deslige, have ikke Sæde i Borgerrepræsentationen. Der er vist ikke en eneste af dem, som har Sæde i Borgerrepræsentationen, men de staa netop under Magistraten, og de Oplysninger, som de maatte se sig istand til at meddele, ville netop nærmest være saadanne, som staa til Magistratens Raadighed. Jeg kan ganske dele den ærede Rigsdagsmands Dunste om, at man kunde ubvide Lovforslaget til flere andre Ting vedkommende Lyndeforholdet, men den Sjæbne, som det allerede for flere Aar siden forelagte Forslag i Lyndelovgivningen havde, har hos mig nærmest fremkaldt det Indtryk, at meget vidtgaaende Forandringer i selve Lyndelovgivningen bliver man neppe enig om, og at det derfor kun vil tjene til at lægge Sagen Hindringer i Veien, naar man vilde forsøge paa at medtage den Slags Bestemmelser. En Bestemmelse om, at der skulde være Strafsvar for den Husbonde, der fæstede et Lynde, som han bitterligt ikke var stilt fra sit forrige Hæstfab, kan i og for sig være meget hensigtsmæssigt; det vil sige — hvad der blev vidtløftigt diskuteret under tidligere Forhandlinger — naar man vilde have en saadan Bestemmelse, maatte der noget Mere til for at gjøre den ret effektiv, og navnlig for at Husbonden ikke med Lethed skal kunne paasthyde, at han ikke har vidst Noget om, hvorvidt Lyndet var stilt fra sin tidligere Husbond. Dersom Bestemmelsen skal være effektiv, maa der flere regulerende Bestemmelser til, hvorved man kommer videre ind paa Spørgsmaalet; men i og for sig har jeg Intet imod Tingen selv, at et alvorligt Strafsansvar forbindes med den Handling, som vil ere enige om er skadelig og i Virkeligheden er et Retsbrud. Jeg vil blot for en Ordens Skyld tilføie, at der i dette Lovforslag ikke egentlig er Straf for Lyndet, der er kun Tale om Straf for Fæstemanden, som enten meddeler Andre urigtige Oplysninger om et Lynde eller Lyndet selv urigtige Oplysninger om den Tjeneste, som han lover det, men for urigtig Angivelse fra Lyndets Side om de Færdigheder eller Dygtigheder; det er i Besiddelse af, er der ikke nogen Bestemmelse i dette Lovforslag, og det er egentlig heller